

Jacob Buksti (S):

Jeg må konstatere, at jeg her har et bånd med optagelser af ministerens udtalelse til Nordjyllands Radio den 5. juli kl. 12.30. Der taler ministeren hverken om oplevelser eller følelser, men ministeren siger: Det, vi vender os imod, er de tanker om, at der skulle stilles hastighedskontroller op på lange, lige landevejsstrækninger, hvor der ikke sker mange uheld, men hvor der gik gode, rare penge ned i statskassen.

Kl. 15.15

Det har ministeren ikke kunnet dokumentere var tilfældet, og derfor er det, ministeren gør, direkte vildledning af befolkningen. Det er at skabe de der følelser, skabe det der billede, og derefter gennemfører ministeren og regeringen præcis det, som man angreb den tidligere regering for at gøre.

Jeg synes, ministeren skulle sige, at der ikke er belæg for at sige, at der var tanker, men at ministeren har fundet ud af, at det kun er følelsen af de tanker, og at det var det, ministeren kunne have sagt. Det er ikke det, ministeren gør, men ministeren må gerne få båndet, hvis ministeren ikke kan huske udtalelsen.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan berolige hr. Jacob Buksti med, at da hr. Jacob Buksti har stillet så mange spørgsmål om lige præcis den her sag, så erindrer jeg også udmærket, hvad udtalelserne var på det tidspunkt. Jeg må blot fastholde, at jeg tror, at der i meget store dele af befolkningen er en helt, helt, helt anden oplevelse af, hvorledes den automatiske hastighedskontrol fungerede tidligere.

Det, jeg mener der er det helt afgørende nu, er, at vi forsøger at så få skabt den folkelige opbakning, som jeg mener er nødvendig, for at vi får nedbragt hastigheden de steder, hvor der er et meget, meget eftertrykkeligt behov for det. Så jeg tror sådan set ikke, når jeg hører både hr. Jacob Buksti og fru Sandy Brinck, at der er den store politiske uenighed om, hvad der er hele projektets mission.

Det, jeg oplever, er nærmere en diskussion af, hvem der har ejerretten til nogle af de tanker, der her har været gældende. Og jeg er da glad for, at Socialdemokratiet bakker meget op om den målretning og det nye initiativ – sådan hører jeg i hvert fald hr. Jacob Buksti – som nu bliver iværksat med at forsøge at etablere en interntside. Det hørte jeg heller ikke hr. Jacob Buksti påstå også var en socialdemokratisk opfindelse.

Jeg vil da gerne benytte lejligheden nu, hvor jeg har lidt tid tilovers, til at bekræfte over for fru Sandy Brinck, at det er korrekt, at ud af finansloven fremgår det meget klart af de overlag, der har været, og som har kørt de sidste flere år, for den automatiske hastighedskontrol ligesom for de fleste andre poster på finansloven blot er rullet videre.

Men jeg ved, at hr. Thor Pedersen under de drøftelser, der tidligere har været i Folketinget, også har givet udtryk for, at regeringen naturligvis håber, at det nye initiativ vil medføre, at lige præcis på det her område vil man i 2003 opleve, at den indtægtspost bliver meget, meget lavere. Så viser det sig nemlig, at folk har trådt på bremsen, og så mener jeg faktisk, at det har haft en effekt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 263

12) Til skatteministeren af:

Henrik Sass Larsen (S):

»Hvordan kan ministeren mene, at henvendelsen fra bl.a. Foreningen af Registrerede Revisorer om mere enkle regler på skatteområdet »lige er vand på ministerens mølle«, når det, der ankes over i henvendelsen, især er problemer, der knytter sig til den netop vedtagne skattelovgivning om regler om omkostningsgodtgørelse ved førelse af skattesager, skattefriheden for arbejds-giverbetalt datakommunikation, loftet over ejendomsværdibeskatninger og de nye fradragsregler for erhvervelse af kunst, jf. SAU 2001-02, 2. saml., alm. del – bilag 448 og bilag 517, og som er gennemtruffet i Folketinget på trods af klare advarsler om manglende lov kvalitet?«

Henrik Sass Larsen (S):

Spørgsmålet til skatteministeren er stillet, fordi vi i sidste folketingsssamling vedtog ganske mange skattelove, og fordi vi fra Socialdemokratiets side i sager om omkostningsgodtgørelse, kunst Køb m.v. gang på gang i denne sal og også i udvalget og via deputationer fremhævede, at her var der altså tale om lovsjusk, her ville det gå galt, når det kom ud i det virkelige liv.

Oven i det fik vi høringssvar fra Advokat-samfundet, fra Foreningen af Registrerede Revisorer og andre om, at det ville gå galt, og at love, som ministeriet udsendte, og som et flertal bare ville trumfe igennem, ikke hang sammen.